

РЕШЕНИЕ

№ 35011

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 01.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2380** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, по реда на чл.203 – 207 АПК. Производството е образувано по искова молба на С. Л. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица] със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, ап.3, чрез адв. М. П., с искане за солидарно осъждане на Министерство на вътрешните работи (МВР) и Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 80 000 лв.

В исковата молба се твърди, че вечерта на 16.11.2023г., около 19:00 ч., ищецът е станал жертва на полицейско насилие по време на протест срещу Българския футболен съюз (БФС), провеждащ се в центъра на [населено място], пред Националния стадион (НС) „В. Л.“. За получените наранявания бил принуден да посети УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“, където получил медицинска помощ във връзка с рани по лицето и болки в областта на главата и цялото тяло. При изследванията била поставена диагноза „Д. фрактура на лявата лакътна кост“. Поставена била гипсова шина. Прилага медицински документи, удостоверяващи рани с различна големина по главата, две от които са защити, отоци и охлузвания. При инцидента пострадало лявото му око, като очната цепка била с кръвонасядания и частично притворена. Цялото му тяло – гръден кош, хълбоци, рамо, гръб, двете подбедрици, били с кръвонасядания, охлузвания и отоци. Ищецът поддържа, че в резултат на този инцидент претърпял душевни и телесни болки и страдания, бил с влошено психично състояние, изпаднал в шок и изпитвал постоянен страх за живота си. Към настоящия момент изпитвал системна болезненост в областта на лявата ръка, което налагало постоянен прием на лекарства и допълнителни медицински разходи. Болките препятствали нормалното му ежедневие. Постоянно се нуждаел от човек, който да му помага. Било ограничено

излизането му навън. Принудителното оставане въщи допълнително влошило психичното му състояние. От увреждането в областта на челото останал белег, който завинаги го обезобразил и му напомнял за случилото се. Допълнителни съображения излага в писмени бележки от 08.10.2025 г., чрез адв. М. П., вкл. относно солидарната отговорност на ответниците МВР и СДВР. Сочи, че нанесеният му побой от органи на реда накърнил чувството му на справедливост, тъй като не можел да очаква, че при упражняване на своето основно право на събирания, ще стане жертва от страна на лицата, които държавата е натоварила да опазват обществения ред.

За претърпените болки и страдания претендира обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в периода от 16.11.2023 г. до 07.06.2024 г. в размер на 80 000 лв., ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане. Претендира разноски и адвокатско възнаграждение на основание чл.38 от Закона за адвокатурата (ЗА).

Ответникът Министерство на вътрешните работи (МВР) оспорва исквата молба в писмен отговор от 07.11.2024 г., в открито съдебно заседание и писмени бележки от 06.10.2025 г., чрез юрк. Т.. Навежда доводи, че не е пасивно легитимиран по предявения иск, вкл. с аргумент от чл. 3, ал. 1 от Инструкция № 81213-988 от 12.12.2014 г. за осигуряване на обществения ред при провеждане на мероприятия, според който дейността по опазване на обществения ред при провеждане на мероприятия се организира от структурите "Охранителна полиция" в областните дирекции на Министерството на вътрешните работи (ОДМВР). Предвид ЗМВР, ПУДМВР и цитираната инструкция счита, че пасивно легитимирана по предявения иск би могла бъде СДВР, която осъществява дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 1 - 3, 6 - 9 от ЗМВР на територията на [населено място]. Твърди, че не са обосновани елементите от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, както и, че липсват доказателства за допуснати нарушения или за незаконни актове, действия или бездействия на служители на МВР. В писмена защита от 06.10.2025 г. навежда твърдения, че ищецът се е самоанарил при падане на земята или от привърженици на националния футболен отбор на У.. Счита, че свидетелите не са очевидци на инцидента и показанията им противоречат на часа, в който Б. е посетил УМБАЛ „Пирогов“. Твърди недоказаност на неимуществените вреди, вкл. чрез назначената по делото съдебно-психиатрична експертиза. Претендира се отхвърляне на иска и присъждане на разноски.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) оспорва исквата молба в писмен отговор от 29.05.2025 г. и в о.с.з. чрез юрк. И.. Навежда твърдения за недоказаност на елементите от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, при липса на доказателства, че нараняванията са получени в резултат на действия на полицейски служители на СДВР. Претендира се отхвърляне на иска и присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище основателност на иска, но при завишен негов размер.

Административен съд София град, съобразно наведените от страните факти и обстоятелства и приложените от страните доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ за дейност на ответната администрация, следва да са налице следните елементи от правопораждащия я фактически състав: 1.незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице, 2. имуществени или неимуществени вреди и 3. пряка причинна връзка между тях. Правото на обезщетение възниква за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането – чл.4 от ЗОДОВ. Преки са вредите, които се намират в причинна връзка с противоправното поведение, а непосредствени

– следващите по време и място неправомерния резултат.

С аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.

Твърденията в исковата молба, релевантни към фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, касаят претърпени неимуществени вреди (душевни болки и страдания) във връзка с нанесен побой на 16.11.2023 г. и получени при него телесни/физически наранявания, причинили временно разстройство на здравето на ищеца, без опасност за живота. Ищецът твърди, че в резултат на преживяното се влошило психичното му състояние, изпаднал в шок, постоянно се страхувал за живота си, наложил се допълнителен прием на медикаменти, нуждаел се от помощ в ежедневието, изолирал се, получил белег в областта на челото, който освен, че го загрозявал, постоянно му напомнял за случилото се. Тук е мястото да се отбележи, че в писмената защита от 08.10.2025 г. на адв. М. П. са наведени нови и допълнителни фактически твърдения относно това, че ищецът е бил принуден да взема заеми от приятели, че е прекарал Коледните и новогодишни празници сам въщи, пребит и със счупена ръка, чувствал се е нежелан и заклемен от обществото. Доколкото тези фактически твърдения са изцяло нови и не са наведени в първоначалната искова молба, съдът ги намира за ирелевантни към предмета на спора и на доказване, респ. не дължи произнасяне по тях.

По делото е представен Лист № 254511 от 16.11.2023 г., 22:22 часа, за преглед на пациент С. Л. Б., ЕГН [ЕГН], в Спешен кабинет по неврохирургия на УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ с анамнеза от пациента „Нанесен побой от полицаи, които са го удряли с палки и ритници в областта на главата и тялото“. Установени са разкъсно-контузна рана на челото и разкъсно-контузна рана на лявата вежда. Пациентът е насочен за рентгенографии, ортопедия, травматология и хирургия.

Ищецът е представил Амбулаторен лист от 16.11.2023 г., 19:51 часа, с подпис и печат на регистратурата на УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, удостоверяващ прегледа му при доктор Л. Й. с поставена диагноза „Счупване на други части на костите на предмишницата“ при снета анамнеза от пациента „Нанесен побой от полицаи с палки“. Установено е обективно състояние „болка в двете предмишници“. Поставена е шина, назначен е контролен преглед на 23.11.2023 г., заплащан от касата на болницата.

Представени са три броя Амбулаторни листа от 23.11.2023 г., 01.12.2023 г. и 09.12.2023 г., на името на пациент С. Л. Б., ЕГН [ЕГН], с подпис и печат на регистратурата на УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, удостоверяващи контролни прегледи по повод „Последици от счупване на горен крайник – лява предмишница“ и назначена терапия „Продължава имобилизацията за 14 дни“ (на 09.12.2023 г.) и контролен преглед на 29.12.2023 г.

Според приложено към исковата молба Съдебномедицинско удостоверение № 420.11/2023 г. на Съдебномедицински кабинет в [населено място], [улица], на 19.11.2023 г. е извършен преглед на С. Л. Б., ЕГН [ЕГН], с предоставени от него предварителни сведения, че на 16.11.2023 г., вечерта, в центъра на [населено място], е станал жертва на полицейско насилие чрез нанесени голям брой удари, основно с палки, ритане с крака и удари с ръце по цялото тяло. Опитвал се да се предпазва с ръце, при което била счупена лявата му ръка. Получил кървящи наранявания на главата, за които получил медицинска помощ в „Пирогов“. При прегледа пациентът се оплакал от болки по цялото тяло, основно в главата и лявата ръка.

Според медицинския документ от 19.11.2023 г. е установено следното обективно състояние: „В лявата половина на челото, под марлена превръзка, се установява конфигурация от рани с

формата на криви линии, 2 броя, една с неправилно дъговидна форма, с изпъкване към лицето, с дължина от 1.5 – 2 см и втора, приблизително вертикално разположена, с дължина от 7 см, на 1 см вляво от първата. Ръбовете на двете рани са адаптирани с прекъснат хирургичен шев. Вижда се плътно охлузване, което обхваща изцяло първата рана и голяма част от втората на площ от 4.5/3 см, покрито с коричка. Около раните и охлузването има добре изразен оток. Засегната е обща площ с размери около 7/7 см, включваща отока, двете рани и охлузването. Лявата орбитална област е обхваната от флукуиращ оток, интензивно мораво-червеникаво кръвонасядане с кафеникав отетък. В резултат на тези промени лявата очна цепка е принудително частично притворена. По дясната странична повърхност на гръдния кош

Съвкупната преценка на представените медицински документи потвърждава по категоричен и несъмнен начин нанесените на ищеца и описани в тях телесни увреждания вечерта на 16.11.2023 г., за които е получил първоначална медицинска помощ в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“. Неоснователно е възражението в писмената защита на ответника МВР, че издаването на медицински документ на 19.11.2023 г. - Съдебномедицинско удостоверение № 420.11/2023 г. на Съдебномедицински кабинет в [населено място], [улица], прекъсва причинно-следствената връзка с инцидента от 16.11.2023 г. Напротив, документът е изготвен от специалист по съдебна медицина - главен асистент в Катедра по съдебна медицина и деонтология на МУ – С., което е широко използвано и добило гражданска известност доказателствено средство относно телесни наранявания, свързани с разстройство на здравето като обстоятелства, които са релевантни, както в наказателния, така и в гражданския и административен процес. Документът от 19.11.2023 г. е релевантен към развитието на нанесените на ищеца наранявания, доколкото удостоверява състоянието им няколко дни след инцидента. Описанието на телесните наранявания в исковата молба, получени от ищеца на 16.11.2023 г., е напълно съответно на медицинските документи, поради което съдът ги приема за доказани по категоричен и несъмнен начин по смисъла на чл.154, ал.1 от ГПК.

Съдът кредитира и показанията на свидетелите на ищеца като житейски логични, последователни и съответни на медицинските документи по делото. Свидетелката В. В. К. установява, че на 15.11.2023 г. разбрала от ищеца, че планира да присъства на митинга на 16.11.2023 г. На последната дата, гледала новините на „Нова телевизия“, където имало репортаж със С. пред „Пирогов“, когато той вече бил превързан. Видяла се със С. след като той се прибрал от „Пирогов“ - около 21,00 ч. вечерта. Тогава той бил на болкоуспокояващи, замаян и притеснен от случилото се. Разказал й, че е имало пререкания между протестиращите и полицията, цялата тълпа започнала да бяга, той се спънал в бягащ човек и повече не могъл да се изправи. Ищецът й съобщил, че е бит от полицаи, но „не е видял много, защото е бил свит на земята“. Свидетелката установила, че С. има счупена ръка, като той й казал, че това е от палка, защото е бил бит и ритан по цялото тяло и главата включително. Главата му била превързана, имал шевове, ръката му била гипсирана, бил на болкоуспокояващи, дадени му в „Пирогов“. След инцидента се виждали всеки ден, защото С. имал нужда от помощ - не можел да ползва лявата си ръка, не можел да се облича и да си обува обувките, не ходел на работа. Според К., около 2-3 седмици се налагало да помага на ищеца. Три дни след инцидента свидетелката придружила ищеца до „Съдебна медицина“, където му свалили превръзката, за да видят пораженията. По К. С. бил още с гипс, а ръката и главата го болели много. Не искал да излиза навън, защото „видът му не бил за пред хора“. Относно ръката С. споделил, че си е предпазвал главата и тя е счупена от палки. След 16.11.2023

г. се налагало не само свидетелката, но и други приятели като А., С., да му помагат. Един или два пъти С. молил свидетелката да му купува Аулин, а вечерта на 16.11.2023 г., когато го видяла у тях, той й казал, че вече е взел Аулин.

Свидетелят А. М. М. установява, че вечерта на 16.11.2023 г. е бил заедно с ищеца на протеста, в група от 4-5 човека. Били до един магазин за цигари и алкохол на [улица]и [улица]. Според М., малко преди инцидента, полицаите агресирали срещу тълпата, тъй като имало провокация на част от протестиращите. Това не било много далеч от групата, горе-долу на [улица]и [улица]. Видели, че ескалацията достига до тях и решили да бягат. Наоколо имало тълпа от хора, свидетелят побягнал, обърнал се и видял, че С. е на земята. Тогава видял, че служители на реда, защото били с униформи и шлемове, го ритат, имали и палки, но това станало за няколко секунди. Свидетелят „видял за какво става дума със С., видял, че няма какво да се направи и продължил да бяга“. Св. М. не е видял С. да пада на земята, но със сигурност е видял, че униформени лица го ритат. Не може да установи със знаци от коя структура на МВР са били служителите. Впоследствие, по телефона от приятели разбрал, че са взели С. с линейка и той е откаран в „Пирогов“. Тъй като свидетелят живее до „Пирогов“, той отишъл там. Според показанията му, С. бил освободен около 22:00 часа, когато го видял на паркинга пред „Пирогов“ и давал интервю пред репортери. Бил с превързана глава, почистен от кръв, ръката му била гипсирана. Споделил на свидетеля, че се е спънал в човек и когато е паднал на земята, са последвали удари от полицаи, които са го ритали. Казал му „Кой не ме хвана, той не ме би“. След инцидента се виждали през 2 дни, С. не искал помощ от свидетеля, но през цялото време се оплаквал от болки. След „Пирогов“ лично свидетелят му занесъл болкоуспокояващи, защото ищецът изпитвал огромна болка. На изричен въпрос, св. М. уточнява, че „не са предизвикали действията на служителите на реда и не са правили нищо нередно“.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника МВР за времевия диапазон на свидетелските показания относно връщането на ищеца от „Пирогов“. На първо място, се касае за субективни възприятия, при които и предвид силно емоционалната ситуация възприемането на времето не може да влияе на обективността на показанията на свидетелите, които категорично са очевидци на процесния случай от 16.11.2023 г. – св. М. непосредствено, а св. К. – след връщането на ищеца от „Пирогов“. На следващо място, часа на посещението на медицинското заведение от ищеца на 16.11.2023 г. не се установява по категоричен начин от медицинските документи, издадени от УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, тъй като относно часа на издаването им самите те са противоречиви. Според Лист № 254511 от 16.11.2023 г., удостоверяващ преглед на С. Л. Б., ЕГН [ЕГН], в Спешен кабинет по неврохирургия на УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, същият е приет в 22:22 часа. Това следва да е първият медицински документ, тъй като е издаден от Спешен кабинет, от който пациентът е насочен за извършване на изследвания – рентгенографии, ортопедия, травматология и хирургия. Следващият медицински документ от 16.11.2023 г., издаден от д-р Л. Й. от УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ вече удостоверява извършена рентгенография, която е установила счупване на други части на костите. Т.е. това е документ, издаден след този от спешния кабинет, но удостоверява час на преглед в 19:51. Визираното противоречие в часа на издаване на медицинските документи от УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ не разколебава свидетелските показания, които съдът кредитира по вече изложените съображения.

Относно претърпените от ищеца неимуществени вреди по делото е приета съдебно-психиатрична експертиза от 09.09.2025 г., изготвена от вещото лице д-р М. И. К.-Д.. Според заключението, изготвено на база анамнеза и извършен преглед ищецът е

преживял физически травми и наранявания. Експертът се е доверил на Съдебномедицинско удостоверение № 420.11/2023 г. на Съдебномедицински кабинет в [населено място], [улица], от 19.11.2023 г., в което са описани следните травматични увреждания: контузия, охлузване и две разкъсно-контузни рани в лявата половина на челото; контузия и хематом на лявата орбитална област; контузия двустранно в областта на гръдния кош и дясната хълбочно област; контузия и охлузвания на двете подбедрици; фрактура в тръбестата част на лакътната кост на лявата предмишница, фрактурата на лакътната кост на лявата предмишница, която е причинила трайно затруднение на движенията на левия горен крайник, както и на извода, че уврежданията в съвкупност са причинили на ищеца временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

По вече изложени съображения съдът кредитира достоверността на този медицински документ и не намира процесуална пречка вещото лице – медицински експерт по делото да се позове на информация от други медицински документи. Извършеният в медицинския кабинет на вещото лице преглед и зададени въпроси на пациента съдът също възприема като допустимо средство за събиране на експертна информация. Въз основа на нея вещото лице е достигнало до извод, че оздравителният период при ищеца до пълното му възстановяване е траел три месеца, включващ носене на гипсова имобилизация един месец и последваща рехабилитация. След нанесените травми, възстановяването на ищеца е протекло в разстояние на три месеца, като включва заздравяване на раните, отзвучаване на болковия синдром, носене на гипсова имобилизация един месец до заздравяване на фрактурата на лакътната кост на лявата предмишница и рехабилитацията до раздвижването на ръката. Възстановяването е било пълно, като понастоящем ищецът няма придружаващи заболявания и остатъчни оплаквания от нанесените травми.

В о.с.з. на 24.09.2025 г. вещото лице потвърждава изводите си, че психичното възстановяване на ищеца е протекло в разстояние на 2 месеца, през които той е имал минорни състояния /депресивно състояние/ без да не се е консултирал с психолог и без медицинска документация за този период. Според експерта това дистимно състояние не е било тежко и не е налагало обръщане към медицински специалист. Ищецът бързо се е върнал към социума и има пълноценна ресоциализация, тъй като се е върнал на старото работно място и се е справял добре със задълженията си. Но при прегледа е помнил в детайли случилото се и е бил категоричен, че не е бит от цивилни лица, а от полицаи. Вещото лице д-р К.-Д. е категорична и относно извода си, че причинените на ищеца наранявания са в причинно-следствена връзка с инцидента на 16.11.23г. от медицинска гледна точка.

Според съда, този извод следва да се възприеме и от материалноправна гледна точки при съвкупната преценка на доказателствата по делото – медицински документи, свидетелски показания на свидетели очевидци и съдебно-медицинска експертиза. Установеният от вещото лице обективен факт, че ищецът е самокритичен към собствените си действия, а именно, че е присъствал на митинга и е взел участие в него, като на въпрос на експерта относно последиците от инцидента е отговорил: „Имаше, като започнем от злобата, която изпитвах, защото бях бит, *де заслужено, де незаслужено*, не заслужавах този бой, физически и психически се възстановявах“, не навежда на извод за съпричиняване по смисъла на чл.5 от ЗОДОВ. Не може да се приеме за изключена причинно-следствената връзка между действията на полицейски служители на 16.11.2023 г. и причинените на ищеца телесни увреждания поради признатото от него и

потвърдено от свидетелите падане на ищеца на земята при спъване в друг паднал човек. От една страна, удостоверените с медицински документи телесни наранявания не могат да се получат единствено при падане, а са резултат от действието на твърди, тъпи предмети, както е посочено в Съдебномедицинско удостоверение № 420.11/2023 г. на Съдебномедицински кабинет в [населено място], [улица]. От друга страна, следва да се приеме, че дори ищецът да е получил част от уврежданията си при падането си на земята, то същите отново са причинени непосредствено от полицейски служители, които са подгонили участниците в митинга и нанесли побой на тези, които са били застигнати, а още по-лошо - в случая на ищеца, които са били паднали на земята.

Мирното участие на гражданите в митинги и събрания е гарантирано от чл.43, ал.1 от Конституцията на Република България. Съобразно общото разпределение на доказателствената тежест в процеса по чл.154, ал.1 от ГПК ответниците не са навели твърдения или ангажирали доказателства за допуснато от ищеца нарушение на изискването за мирно и невъоръжено участие в общественото мероприятие. Противното се установява и от показанията на св. М., според който заедно с ищеца не са предизвикали действията на служителите на реда и не са правили нищо нередно на митинга на 16.11.2023 г.

По изложените съображения съдът приема за безспорно доказани по делото кумулативните елементи от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.1, ал.1 ЗОДОВ: незаконосъобразни действия на полицейски служители и претърпени в пряка причинна връзка с тях неимуществени вреди от ищеца. Ответниците неоснователно поддържат, че ищецът следва да посочи конкретна правна норма, която да е нарушена от полицейските служители, за да бъде ангажирана отговорността на държавата по чл.1, ал.1 ЗОДОВ. В случая се установява от План-разстановка рег. №513р-112946 от 15.11.2023 г. на СДВР, че мероприятието е съгласувано със Столична община, което е указание за спазване от страна на организаторите на Закона за събранията, митингите и манифестациите. Въз основа на свидетелските показания и медицинските документи по делото съдът приема за безспорно доказано, че физическите наранявания на ищеца са нанесени от полицейски служители. Използването на физическа сила е уредено в чл.85-86 от ЗМВР, във връзка с чл.5 от Инструкция № 81213-988 от 12 декември 2014 г. за осигуряване на обществения ред при провеждане на мероприятия. Ответниците не са навели твърдения за наличие на някое от основанията по чл.85, ал.1 от ЗМВР за използване на физическа сила от страна на полицейските служители, нито са ангажирали доказателства по чл.5-5а от Инструкция № 81213-988/2014 г. Дължим е извод, че използваната от полицейските служители на 16.11.2023 г. физическа сила чрез действия по нанасяне на побой – удари с ръце, крака и палки по главата и тялото на ищеца представляват незаконосъобразни фактически действия, релевантни за ангажиране на отговорността на държавата по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Доказаните от ищеца физически наранявания са в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с тези незаконосъобразни действия. Психическите травми, свързани с непосредствената болка от физическите наранявания и отминаването им във времеви период от 3 месеца също са доказани посредством свидетелските показания и приета по делото експертиза. Житейски логични и доказани чрез показанията на св. К. са твърденията, че физическите наранявания, конкретно счупена предмишница, е пречатвала нормалното ежедневие на ищеца, който постоянно се нуждаел от човек, който да му помага. Влошеното и дистимно психично състояние в рамките на 3 месеца

след инцидента е доказано чрез съдебно-психиатричната експертиза. Наличието на белег на челото, който несъмнено засяга самочувствието, се доказва от Съдебномедицинско удостоверение № 420.11/2023 г. на Съдебномедицински кабинет в [населено място], [улица].

Общоизвестен факт е, че действията на държавните служители се ползват с презумпция за законност. На по-силно основание тази презумпция е относима към действията на полицейските органи, които са насочени към защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и защита на населението (чл.2 от ЗМВР) и следва да се осъществяват при спазване на спазване на Конституцията, законите и международните договори, по които Република България е страна, при зачитане и гарантиране на правата и свободите на гражданите и тяхното достойнство (чл.3, ал.1 от ЗМВР). При тези основополагащи принципи използването на физическа сила спрямо участник в обществено мероприятие на 16.11.2023 г. – конкретно спрямо ищеца, без данни за противоправно поведение от негова страна, както и без наличие на основания по чл.85-86 от ЗМВР, напълно логично и обосновано е породило у ищеца усещане за нахърняване на чувството му на справедливост от нанесения му побой от органи на реда, които държавата е натоварила да опазват обществения ред и правата на гражданите. Всички изложени обстоятелства представляват обективно претърпени от ищеца неимуществени вреди, които подлежат на обезвреда по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Спорна е пасивната материалноправна легитимация на всеки от ответниците, за които ищецът претендира солидарно осъждане съгласно чл.4, ал.2 от ЗОДОВ, според който когато искът е предявен срещу няколко ответници, те отговарят солидарно. Съдебната практика е наложила корективно тълкуване на разпоредбата в смисъл, че нормата на чл. 4, ал. 2 ЗОДОВ, както и нормата на чл. 53 ЗЗД, изискват за пораждане на солидарната отговорност при деликт, *съпричиняване на противоправния резултат* (в този смисъл е Решение № 50258 от 16.12.2022 г. по гр. д. № 4461/2021 г., Г. К., III Г. О. на ВКС). Също и Определение № 7700 от 10.07.2025 г. по адм. д. № 5101/2025 г., III отд. на ВАС, според което „действително съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 2 ЗОДОВ, когато искът е предявен срещу няколко ответници, те отговарят солидарно. В тази хипотеза обаче обяснена следва да бъде *логическата връзка между поведението на отделните участници, т.е. това, как всеки от тях е допринесъл пряко и непосредствено за настъпилото увреждане*, която връзка също е останала неразяснена в исковата молба и нейните допълнения“.

Разпоредбата на чл.205, ал.1 от ЗОДОВ налага изискване искът за обезщетение да се предяви срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В тази връзка с процесуална правосубектност разполагат и двамата ответници – МВР (чл.2, ал.2 от ЗМВР) и СДВР (чл.37, ал.2 от ЗМВР). Техните служители са полицейски органи по смисъла на чл.57, ал.1 от ЗМВР, които по силата на същата разпоредба осъществяват пряко някоя от дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 1 - 3, 7 и 8 - оперативно-издирвателна, охранителна, разследване на престъпления, контролна и превантивна.

Не е спорно по делото и се установява от План-разстановка рег. №513р-112946 от 15.11.2023 г. на СДВР на силите и средствата на МВР, ангажирани по охрана на обществения ред преди, по време и след провеждане на футболната среща между отборите на България и У. и на заявления протест с искане за оставка и нов конгрес на

БФС, че на 16.11.2023 г., на територията на столицата се проведени няколко масови мероприятия:

1. От 17:00 часа до 22:00 часа, на [улица], в отсечката от [улица] до [улица] на СО – масов протест и искане за оставка и нов конгрес на БФС. Мероприятието е съгласувано със СО.

2. От 19:00 часа, на Национален стадион „В. Л.“ футболна среща – квалификация за „Европейско първенство 2024“ между отборите на България и У., при затворени врата (без присъствие на зрители).

Визираните масови мероприятия отговарят на определението по чл.2, ал.1, т.1 от Инstrukция № 8121з-988/12.12.2014 г. за осигуряване на обществения ред при провеждане на мероприятия (Инstrukция № 8121з-988/2014 г.), според който по смисъла на тази инструкция под мероприятия се разбира провеждането на масови прояви на група от граждани за постигане на конкретни цели, които могат да бъдат организирани и провеждани съгласно законоустановения в страната ред.

Съгласно отделните алинеи на чл.3 от Инstrukция № 8121з-988/2014 г. дейността по опазване на обществения ред при провеждане на мероприятия се организира от:

1. структурите "Охранителна полиция" в областните дирекции на Министерството на вътрешните работи (**ОДМВР**) при получаване на информация за провеждането им или по писмено искане на организатора.

2. Дейността по ал. 1 се подпомага от оперативно-издирвателни структури на **МВР** с цел предотвратяване, пресичане и разкриване на престъпления и нарушения, свързани с осигуряване на обществения ред.

3. При необходимост действията на съответната структура, организираща опазването на обществения ред, се подпомага със сили и средства от други структури на **МВР**.

Ответникът СДВР се защитава с възражение за липса на пасивна легитимация въз основа на Справка рег. № 513р-26186 от 22.03.2024 г. на СДВР, според която във връзка с охраната на обществения ред преди, по време и след провеждане на футболната среща между отборите на България и У. и на заявения протест с искане за оставка и нов конгрес на БФС съгласно План-разстановка рег. №513р-112946 от 15.11.2023 г. на СДВР, участие в охраната са взели общо 1494 полицейски служители на **МВР**, както следва: 400 полицейски служители на **ГДЖСОБТ-МВР**, 814 полицейски служители на **СДВР** и 280 полицейски служители от конкретно посочени **ОДМВР** в страната.

План-разстановка рег. №513р-112946 от 15.11.2023 г. е одобрен от директора на СДВР и с него е определен Оперативен щаб от ръководни служители на СДВР и от началника на ЗЖУ С. (Главна дирекция „Национална полиция“ - Зонално жандармерийско управление – С.). За координиране на действията на всички участници в операцията е назначен Временен оперативен щаб (ВОЩ) от ръководни служители на СДВР. Видно от стр.4 на План-разстановка рег. №513р-112946 от 15.11.2023 г. в състава на ВОЩ са включени сили и средства от МВР – общо 1494 служители, посочени и в Справка рег. № 513р-26186 от 22.03.2024 г. на СДВР. Според плана територията за охрана на мероприятиято е разделена на оперативни райони, като в първи оперативен район попада централната градска част (ЦГЧ) на столицата, като за нейната охрана са определени сили и средства от ГДЖСОБТ-МВР, вкл. 20 полицаи, разположени на [улица], пред централен вход на НС „В. Л.“ и на [улица], срещу сектор Б на стадиона (П. 2). Други 50 полицейски служители на ГДЖСОБТ-МВР (П. 1) обособяват подвижни полицейски групи (ППГ) в ЦГЧ, с особено внимание на питейните заведения и спирките

на МГТ. При необходимост и по разпореждане, с приближаване на началния час на протеста и/или футболната среща силите на П. 1 се предислоцират в района на стадиона. Останалите полицейски служители, осигуряващи охраната на Първи оперативен район са от СДВР, са разположени в района на затвореното пространство от [улица], [улица], [улица]и [улица], както и в затвореното пространство от [улица], [улица], [улица]и [улица](стр.7 от плана, л. 22 от делото).

Според плана-разстановка десети оперативен район включва охраната на обществения ред на сборния пункт на заявеното протестно мероприятие ([улица], между [улица]и [улица]), заградения периметър около спортното съоръжение и прилежащото парково пространство, както и външна охрана на НС „В. Л.“ (стр.15 от плана, л. 30 от делото). За охрана на десети оперативен район са включени сили и средства от ГДЖСОБТ-МВР и на СДВР.

Установява се от показанията на св. М., че по време на митинга срещу БФС на 16.11.2023 г., заедно с ищеца са се намирали на ъгъла на [улица]и [улица], което е в централната градска част на столицата, непосредствено между [улица]и [улица], с изглед към НС „В. Л.“. Отново според М., малко преди инцидента със С. полицаите агресирали срещу тълпата, което се случило не много далече от тях - на [улица]и [улица], което съответства на местоположението им. Тогава видели, че ескалацията достига до тях и решили да бягат. Очевидно това е направил и ищецът, но се е спънал във вече повален човек и е паднал на земята. Тогава е бил застигнат от полицаи, които са му нанесли побой, телесните наранявания от които са доказани с медицински документи и свидетелски показания, а психичното му състояние – от свидетелски показания (изпитвал силни болки) и съдебно-психиатрична експертиза.

Според поясненията на ищеца в о.с.з. на 24.09.2025 г., той е помолил полицай – офицер да извика линейка, при което е видял, че служителят няма разпознаваеми знаци, по които полицаите да бъдат разпознати. После чул и по телевизията, че полицаите не са имали разпознаваеми знаци. Логични са обясненията му, че е „бил в казармата и може да разпознае по пагоните кой е старшина и кой е офицер“. Независимо, че впечатленията на св. М. от инцидента са изключително кратки (в рамките на няколко секунди, докато е бягал), съдът не намира основание да не ги кредитира като такива на очевидец. Свидетелят М. лично е видял как служители на реда, защото са били с униформи и шлемове, ритат С.. Свидетелят е категоричен, че не е видял цивилни лица да го ритат, а със сигурност са били униформени, но не е могъл да разпознае със знаци от коя структура на МВР са били служителите. Съдът вече посочи, че кредитира показанията на св. М., като съответни на медицинския документ от 19.11.2023 г. относно причините за получаване на телесните наранявания на ищеца. Дължим е извод, че побоят е осъществен от полицейски служители, без наличие на законно основание за това, поради което тези действия следва да се приемат за незаконосъобразни по смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

По делото не са ангажирани преки доказателства от чия структура на МВР по смисъла на чл.37, ал.1 от ЗМВР са полицейските органи по чл.57, ал.1 от ЗМВР, които са участвали в тези незаконосъобразни действия. Невъзможността да се докаже това обстоятелство не следва да води до недоказаност на иска, а се преодолява от нормата на чл.4, ал.2 от ЗОДОВ – чрез солидарната отговорност на двамата ответници. При данните от План-разстановка рег. №513р-112946 от 15.11.2023 г. на СДВР, че в охраната на общественото мероприятие на 16.11.2023 г. в централната градска част на столицата, където се е

случил инцидентът с ищеца, са участвали полицейски органи на ГДЖСОБТ-МВР и СДВР, е дължим извод за доказаност на съпричиняване по смисъла на чл.4, ал. 2 от ЗОДОВ. Според съда, участието на служители на МВР и на СДВР в обсъжданите действия в централната градска част на столицата на 16.11.2023 г. съответства на смисъла и тълкуването на чл. 4, ал. 2 ЗОДОВ – доказва се основание за ангажиране на солидарната отговорност на двамата ответници за деликт, за който служители на МВР и/или СДВР са участвали и съпричинили противоправния резултат.

По изложените съображения съдът приема за доказано, че в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с незаконосъобразни действия на служители на МВР и СДВР във връзка с нанесен му побой на 16.11.2023 г., по време на протест срещу БФС, ищецът е претърпял неимуществени вреди, свързани с наранявания по главата и тялото, вкл. рани по главата и хирургическата им обработка с шевове, както и счупена лява предмишница, както и другите физически наранявания, описани медицинските документи и посочени по-горе в решението, които физически наранявания безспорно са свързани и с психически травми, както поради непосредствената болка от тях, така и с оглед отшумяването им в следващите инцидента 3 месеца. Доказани са и твърденията в исковата молба, че физическите наранявания допълнително са били свързани с възпрепятстване на нормалното ежедневие на ищеца, който постоянно се нуждаел от човек, който да му помага. Доказано чрез съдебно-психиатричната експертиза е и влошеното психично състояние в рамките на 3 месеца след инцидента, както и наличието на белег на челото, който несъмнено засяга самочувствието и напомня за случилото се. Както се посочи, претърпяното от ищеца физическо насилие от полицейски служители, без данни за противоправно поведение от негова страна, логично и обосновано е навело ищеца на извод за накарняване на чувството му на справедливост. Изложените обстоятелства представляват обективно претърпени от ищеца неимуществени вреди, които подлежат на обезвреда по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Размерът на обезщетението според чл.52 ЗЗД следва да се определи от съда по справедливост. Съобразно задължителните указания, дадени в т.ІІ от ППВС № 4/1968 г. понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Справедливият размер на обезвредата следва да почива на обективни критерии и да бъде адекватен от претърпените вреди. Обезщетението трябва е съразмерно с вредите и да отговаря, както на конкретните данни по делото, така и на обществените представи за справедливост. В съдебното производство по присъждане на обезщетение посочените неимуществени вреди следва да намерят материален израз, който законът в нормата на чл.52 ЗЗД определя „по справедливост“, макар неимуществените вреди да нямат стойностно изражение и да не подлежат на аритметично изчисляване. Справедливото обезщетяване на всички неимуществени вреди, каквото изисква чл. 52 ЗЗД, означава съдът да определи точен паричен еквивалент на болките и страданията, на трайните поражения върху физическата цялост и здраве на пострадалото лице във всеки отделен случай конкретно, а не по общи критерии. Определената сума в най-пълна степен следва да компенсира вредите. Обезщетението за неимуществени вреди е с компенсаторна функция, доколкото е възможно да бъдат компенсирани вредите в техния паричен

еквивалент. Тъй като няма утвърдена формула за неговото пресмятане, размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост при съобразяване на всички конкретни обективно съществуващи обстоятелства и практиката на съдилищата

При определяне на обезщетението, което да репарира причинените неимуществени вреди на ищеца, следва да се отчетат характерът и степента на увреждането, начинът и обстоятелствата, при които е получено, продължителността и интензитетът на въздействие чрез предприетите незаконосъобразни правни актове и действия на ответната страна, комплексният ефект на всички тези действия върху ищеца, общественото и социалното му поведение и положение, като се съобрази и че неговият размер не следва да бъде източник на обогатяване на пострадалия (така решение № 532 от 24.06.2010 г. по гр. д. № 1650/2009 г. на ВКС, решение № 356 от 9.12.2014 г. - по гр. д. № 2946/2014 г. на ВКС, решение № 28 от 6.02.2018 г. по гр. д. № 1639/2017 г. на ВКС и др.).

Съдът съобразява и решения по идентични казуси, както следва: Решение № 2939 от 25.02.2020 г. по адм. д. № 13173/2018 г., III отд. на ВАС (4000 лв. обезщетение за неимуществени вреди от нанесен побой от полицейски служители), Решение № 5185 от 29.04.2020 г. по адм. д. № 7533/2018 г., III отд. на ВАС (5000 лв. обезщетение за неимуществени вреди от незаконосъобразни действия - побой над задържано лице, но при съобразено съпричиняване по чл.5, ал.2 от ЗОДОВ), Решение № 10098 от 09.11.2022 г. по адм. д. № 5643/2022 г., III отд. на ВАС (5000 лв. обезщетение за неимуществени вреди от незаконосъобразно задържане, нечовешко и унижително отношение при задържането и побой над задържания по време на протест), Решение № 7416 от 25.07.2022 г. по адм. д. № 6940/2021 г. (5000 лв. обезщетение за неимуществени вреди от незаконосъобразни действия - побой над задържано лице), Решение № 9648 от 02.09.2024 г. по адм. д. № 3640/2023 г., III отд. на ВАС (3000 лв. обезщетение за неимуществени вреди от неправомерна физическа сила от полицейски служители), Решение № 13704 от 17.12.2024 г. по адм. д. № 7606/2024 г., III отд. на ВАС (8000 лв. обезщетение за неимуществени вреди от незаконосъобразни действия - побой над задържано лице), Решение № 8458 от 13.08.2025 г. по адм. д. № 8017/2024 г., III отд. на ВАС (5200 лв. обезщетение за неимуществени вреди от употребена физическа сила от полицейски служители).

При съобразяване на цитираната съдебна практика съдът намира, че процесният случай е специфичен, доколкото при употребената неправомерна физическа сила ищецът е получил значителни телесни увреждания, описани в Съдебномедицинско удостоверение № 420.11/2023 г. на Съдебномедицински кабинет в [населено място], [улица], от 19.11.2023 г., вкл. две разкъсно-контузни рани в лявата половина на челото, фрактура в тръбестата част на лакътната кост на лявата предмишница, фрактурата на лакътната кост на лявата предмишница, която е причинила трайно затруднение на движенията на левия горен крайник, които уврежданията в съвкупност са причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Получените от ищеца физически наранявания са значителни, свързани с фрактури и разкъсно-контузни рани, които са оставали трайни белези по лицето. В резултат от тях не само непосредствено при инцидента на 16.11.2023 г., но в продължение на 3 месеца след това ищецът е имал физически болки и влошено психично състояние, както и затруднения при обслужване. Съдът приема за справедливо обезщетение на претърпените неимуществени вреди,

които са в пряка и непосредствена причинно следствена връзка с инцидента от 16.11.2023 г., сумата от 10 000 лв., като за разликата до предявения размер от 80 000 лв. искът следва да бъде отхвърлен. Размерът на обезщетението следва да се счита съобразен и с инфлацията и промяната в размера на минималната работна заплата в страната, считано от 01.01.2025 г. в сравнение с периода на присъждане на обезщетения по цитираните съдебни решения на ВАС.

Съгласно задължителното тълкуване, дадено в т. 4 от Тълкувателно решение № 3/2004 г. по тълк.д. №3/2004 г. на ОСГК на ВКС началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане, е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове, а при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им. В случая, това е 16.11.2023 г. Доколкото ищецът претендира законна лихва от момента на предявяване на иска и съобразно диспозитивното начало в процеса, законната лихва следва да се присъди, считано от 06.06.2024 г. до окончателното изплащане.

При този изход на спора ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят солидарно на ищеца сторените разноски за държавна такса в размер на 10 лв. за образуване на съдебното производство, както и разноски за експертиза в размер на 400 лв. депозит за вещо лице.

Адвокатско възнаграждение се претендира в хипотезата на чл.38 от Закона за адвокатурата, според който адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на:

1. лица, които имат право на издръжка;
2. материално затруднени лица;
3. роднини, близки или на друг юрист.

В случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати.

В представения от адв. П. договор за правна защита и съдействие от 18.04.2024 г. не е посочено правно основание в някоя от хипотезите по чл.38, ал.1 от ЗА за оказване на безплатна адвокатска помощ. Изложеното определя претенцията за заплащане на адвокатско възнаграждение по чл.38 от ЗА като неоснователна.

На основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ на ответниците следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в редакция към момента на предявяване на иска от ДВ, бр. 74 от 2021 г., в сила от 01.10.2021 г.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Първо отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи, [населено място], [улица] Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица], да заплатят солидарно на С. Л. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], на основание чл.1, ал.1, вр. чл.4, ал.2

от ЗОДОВ обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10 000 (десет хиляди) лв., претърпени в периода от 16.11.2023 г. до 07.06.2024 г. в резултат на нанесен му побой от полицейски служители на 16.11.2023 г., ведно със законната лихва от 06.06.2024 г. до окончателното изплащане, както и на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ разноси в размер на 10 лв. държавна такса и на 400 лв. за възнаграждение за вещо лице.

ОТХВЪРЛЯ иска за разликата до предявения размер от 80 000 лв.

ОСЪЖДА С. Л. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], да заплати на Министерство на вътрешните работи, [населено място], [улица], на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

ОСЪЖДА С. Л. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица], на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: